FAKTORY OVPLYVNÚJÚCE ROZHODOVANIE O SPÔSOBE ZABEZPEČOVANIA SLUŽIEB VO VEĽKÝCH SLOVENSKÝCH MESTÁCH

Emília Sičáková-Beblavá, Miroslav Beblavý, Univerzita Komenského v Bratislave

Úvod

Miestna samospráva zabezpečuje viaceré druhy služieb. V mestách pôsobí mestská polícia, mestá zabezpečujú požiarnickú službu, zriaďuje materské, stredné a základné školy, starajú sa o dopravu, odvoz a likvidáciu odpadov, zdravotnícke služby vrátane pohotovostnej služby, ďalej o dopravu, zeleň, osvetlenie či opravu ciest. Mestá nerozhodujú len o tom, AKÉ služby budú poskytova•, prípadne zabezpečova• obyvateľom, ale aj AKO – akým spôsobom. Hlavným predmetom tejto analýzy je rozhodovanie mesta o tom, ako zabezpečí• vybrané služby.

Článok je rozdelený do troch častí. Prvá čas• sa venuje teórii predmetu výskumu. Druhá čas• poukazuje na stav pri zabezpečovaní služieb na Slovensku, definuje hypotézy, vysvetľuje metodológiu, ktorá bola použitá pri výskume a analyzuje zistenia. V poslednej časti sú sumarizované základné zistenia a definované oblasti ďalšieho možného výskumu v tejto oblasti.

1. Teoretický úvod do problematiky zabezpečovania služieb miestnou samosprávou

Základné rozhodnutie miestnej samosprávy pri voľbe modality (spôsobu) zabezpečovania služieb je medzi internalizáciou poskytovania služieb a externalizáciou poskytovania služieb. Teda či je pre verejný sektor výhodnejšie poskytova• danú službu v rámci svojej priamej pôsobnosti alebo prenecha• poskytovanie služby za určitú platbu iným subjektom (a to buď explicitnú vo forme pravidelných platieb z verejných rozpočtov alebo implicitnú vo forme poskytnutia oprávnenia na výber určitých poplatkov od verejnosti). Miestne samosprávy robia rozhodnutia o spôsobe zabezpečovania služieb, ktorý sa dá podľa všeobecnej ekonomickej teórie vyjadri• ako – *vyrobi• alebo kúpi•*. Na rozhodovanie môže ma• vplyv niekoľko faktorov. Podľa Levina a Tadelisa (2005) na rozhodovanie vplývajú ekonomické a aj politické faktory. Niektorí autori rozširujú portfólio faktorov vstupujúcich do rozhodovania o spôsobe zabezpečovania služieb o inštitucionálny pohľad (napr. Brown a Potoski, 2003).

Môžeme preto konštatova•, že rozhodovanie o spôsobe zabezpečovania služieb sa pokúša vysvetli• niekoľko škôl, a teda niekoľko modelov. Nasledujúci text predstavuje ekonomický model a politologický model rozhodovania o spôsobe zabezpečovania služieb.

1.1 Ekonomický model

Podľa neoklasickej ekonomickej školy sú dôležitým parametrom rozhodovania o spôsobe zabezpečovania služieb výrobné náklady a výrobná efektívnosť. Dôvodom, prečo sa používa kontrahovanie externým subjektom, je potom úspora výrobných nákladov a dosiahnutie vyššej efektívnosti. A to cez vytvorenie priestoru pre flexibilitu a inovácie (OECD, 2005). Chandler a Feuille (1991) hovoria: „viac ako zvyšovanie kvality služieb alebo iných faktorov sa hlavným dôvodom pre kontraktिंग zdá byť úspora nákladov.“ A naopak, podľa tohto modelu samospráva ponechá interné zabezpečenie určitej služby, ak je to menej nákladné.

Rozhodnutia vo verejnej politike sa však nerobia v dokonalom prostredí, kde dopredu a s istotou vieme odhadnúť a riešiť všetky možné situácie. Pri prijímaní rozhodnutí a vstupovaní do partnerstiev tak verejné organizácie čelia viacerým rizikám a neistote¹. Preto ďalšia ekonomická škola, škola transakčných nákladov v rámci novej inštitucionálnej ekonómie, hovorí, že pri rozhodovaní o spôsobe zabezpečovania služby sa majú okrem tradičných výrobných nákladov zvažovať aj transakčné náklady. Zdôrazňuje potrebu sledovať nielen výrobnú efektívnosť, ale aj výšku transakčných nákladov, ktoré sú spojené s daným spôsobom poskytovania služby. V niektorých prípadoch môžu totiž transakčné náklady prevýšiť úspory z výrobných nákladov dosiahnutých cez kontraktिंग. Výrobné náklady poskytovania služby sa v dôsledku kontrahovania môžu znížiť, nakoniec však môže zadávateľ priamo a nepriamo zaplatiť viac, než platil za poskytovanie danej služby interne.

Transakčné náklady sa vyskytujú pri internom aj externom poskytovaní služieb. Transakčné náklady môžu súvisieť s ekonomickými charakteristikami poskytovania služieb ako aj politickými. V rámci tejto časti sa budeme venovať ekonomickým súvislostiam vzniku transakčných nákladov².

Pri oboch spôsoboch poskytovania služieb mesto ako principal (ten, v koho mene a záujme je konané) zabezpečuje služby cez ich poskytovanie agentmi – vlastnými zamestnancami alebo inou organizáciou. Kontrakty v oboch prípadoch nie sú úplné a v oboch situáciách môže dochádzať k asymetrii informácii medzi principalom a agentmi. Avšak na riešenie vzťahov medzi mestom a agentmi-zamestnancami, ktorých má pod priamou kontrolou, a vzťahov medzi mestom a dodávateľom (agentom), ktorého nemá pod vlastnou kontrolou, existujú iné mechanizmy, ktoré vplývajú na výšku transakčných nákladov. Ekonómia transakčných nákladov hľadá odpoveď na otázku, aké transakčné náklady sa spájajú s jednotlivými alternatívami. Presná definícia týchto nákladov nie je ešte ustálená. Vzhľadom na predmet skúmania je možné transakčné náklady definovať ako náklady manažmentu spojené buď

-
- 1 Neistota sa používa na popísanie situácie, keď pravdepodobnosť jednotlivých alternatív nie je známa. V praxi verejnej politiky nie je presné vyčíslenie pravdepodobnosti jednotlivých rizík takmer nikdy možné. Na druhej strane je väčšinou možné vopred odhadnúť aspoň približnú pravdepodobnosť (Salner, 2002). Nebudeme v rámci tohto textu explicitne rozlišovať medzi týmito dvoma pojmami, obe budeme označovať ako riziko.
 - 2 Politickým súvislostiam vzniku transakčných nákladov pri zabezpečovaní služieb sa venujeme v časti 1.2.

s interným poskytovaním služby, alebo so zabezpečením, kupovaním služby cez kontrahovanie služby. Podľa Wiliamsona (1981) transakčné náklady sú „*náklady plánovania, prispôbovania a monitorovania dosiahnutia úlohy pri jednotlivých alternatívach riadiacich štruktúr*.” V kontexte tohto textu si pomôžeme pri definovaní transakčných nákladov aj s definíciou Pavla (2005), ktorý transakčné náklady definoval ako *akékoľvek náklady spojené s realizáciou daného kontraktu mimo výrobných nákladov*. Bez vynaloženia týchto nákladov by sa daná transakcia nikdy neuskutočnila.

S neistotou a rizikami sa stretáva aj súkromná firma, ktorá vstupuje do partnerstva s mestom. Základom pre súkromného dodávateľa je návratnosť investície. Mesto, verejný sektor sa môže správať oportunisticke, čo vyvoláva potrebu dodávateľa znižovať jednotlivé riziká. V rámci manažovania rizík sa dodávateľ snaží chrániť investície, napríklad cenou alebo dĺžkou kontraktu. Táto analýza sa však primárne venuje rizikám a manažovaniu rizík mesta.

Podľa Browna a Potoského (2003), ktorí použili teóriu transakčných nákladov pri skúmaní rozhodnutí spojených s organizáciou poskytovania služieb, si mestá volia výrobné mechanizmy čiastočne tak, aby minimalizovali riziká spojené so zabezpečením služieb.

Riziko podľa nich súvisí s typom služby, ktorá je zabezpečovaná, teda s jej vlastnosťami, ďalej s charakterom trhu danej služby a s potenciálnym nesúlalom cieľov medzi mestom a dodávateľom.

Vlastnosti zabezpečovaných služieb

Čo sa týka charakteristík služby, ktoré súvisia s transakčnými nákladmi, Williamson (1981) sa sústreďuje na viazanosť aktív (*asset specificity*) potrebných na poskytovanie príslušnej služby, merateľnosť služieb a frekvenciu zadávania. Táto analýza sa venuje prvým dvom vlastnostiam zabezpečovaných služieb.

Na poskytovanie služieb sú potrební v prvom rade zamestnanci, teda ľudské zdroje. Ďalej je potrebné technické vybavenie, pomocou ktorého sú poskytované, a v neposlednom rade môže mať služba isté vlastnosti, ktoré definujú podmienky jej poskytovania. Viazanosť aktív hovorí o tom, do akej miery sú na poskytovanie príslušnej služby potrebné viazané investície (ľudské, kapitálové...). Viazanými investíciami máme na mysli také investície, ktoré sú potrebné na poskytovanie danej služby, ale sú ťažšie použiteľné na poskytnutie iného typu služieb. Hrozí pri nich riziko vzniku utopených nákladov. Napr. na zber odpadu sú potrebné smetiarske autá. Sú použiteľné aj na iné účely? Dôležitá je teda miera možnosti ich transformovania na iné použitie. Z uvedeného sa predpokladá, že čím špecifickejšie investície musí investor uskutočniť, tým sa jeho postavenie stáva v danej oblasti výnimočnejšie a má tendenciu dostať sa do monopolnej pozície. To so sebou podľa Pavla (2005) môže prinášať posilnenie jeho vyjednávacej pozície, čo zvyšuje náklady na dosiahnutie dohody

v prípade neúplnej zmluvy a môže to znamenať viaceré negatíva³. Víťaz sú až sa môže podľa OECD (2006) pokúsiť podvádzať v oblasti kvality, čomu sa venujeme v ďalšej časti, ako aj pokúšať renegociovať kontrakt. Keďže vzhľadom na investície ide spravidla o rozhodnutia s dlhodobým účinkom, je podľa Zemanovičovej (2006) dôležitá aj dĺžka kontraktu a spôsoby definované na riešenie „renegociácii“. Ako sme už uviedli, tlak na zvyšovanie odmeny zo strany dodávateľa môže vzniknúť aj zo snahy o ochranu pred oportunistickým správaním sa mesta a ochrany vlastnej vysoko špecifickej investície, takže obe strany vnímajú takéto kontrakty ako rizikové a s vysokými transakčnými nákladmi.

Pri merateľnosti poskytovanej služby ide o to, do akej miery je možné zmerať či je daná služba poskytovaná, v akom objeme a kvalite je poskytovaná. Niektoré služby je ťažké merať, príkladom je starostlivosť o mentálne postihnutých, pričom ďalšie je možné merať ľahšie (zber odpadov). Ľahko merateľné služby majú často identifikovateľné výkonnostné parametre, ktoré presne vyjadrujú kvalitu a kvantitu služby. Dokonca aj v prípadoch, ak nie je jednoduché definovať výkonnostné parametre, služba je merateľná, ak sa dajú relatívne ľahko monitorovať aktivity, ktoré sú potrebné na poskytnutie služby. Služba je považovaná za ťažko merateľnú vtedy, ak ani výsledky, ktoré sa majú dosiahnuť a ani aktivity, ktoré sa majú vykonať, nie sú ľahko identifikovateľné. Za takýchto okolností je mesto vystavené riziku nedostatočného výkonu a zanedbávania v oboch prípadoch – pri outsourcovaní aj pri vlastnom poskytovaní služby. Avšak vzhľadom na charakter kontraktu – neúplnú objednávku na poskytovanie služieb, ktorá je uzavretá na určité obdobie – mesto nemá nad poskytovaním služby priamu kontrolu a s tým súvisiace riešenia vzniknutej situácie a preto sa pri kontraktingu vystavuje vyšším transakčným nákladom, teda vyššiemu riziku nedostatočného výkonu a zanedbávania⁴, ak nie sú zmluvné podmienky dostatočne ošetrené.

Je možné identifikovať nepriamo úmerný vzťah medzi merateľnosťou výstupov a veľkosťou transakčných nákladov, ktoré sa v tomto prípade vyskytujú hlavne v podobe nákladov na monitorovanie. Teória hovorí, že kontrahovanie je efektívnejšie a následne sa viac vyskytuje pri službách, ktorých kvalita a kvantita sa dá ľahko a presne merať. Keď sa ich meranie stáva ťažším, riziko nejasného kontraktu a možnosti oportunistického správania dodávateľa narastá. V prípade, že je meranie služieb

-
- 3 Zneužívanie monopolného postavenia sa môže prejavovať počas celej doby trvania kontraktu. Všetky zmluvy sú totiž neúplné a viaceré otázky sa nedajú riešiť dopredu. Ďalšie sú rôzne vyložiteľné dodávateľom, z čoho vyplýva možnosť pre jeho oportunistické správanie. Zároveň je vypovedanie zmluvy v prípade jej neplnenia pomerne náročné. Keating (1990) napr. uvádza, že v prípade dlhodobého kontraktu a neexistencie ex-post konkurencie súkromný dodávateľ môže presadzovať (vďaka veľkému množstvu nekontrahovateľných faktorov) svoj vlastný záujem bez obavy o ukončenie kontraktu. Hrozba ukončenia kontraktu ako motivačného mechanizmu je podľa neho „mýtická“, hlavne v prípadoch poskytovania sociálnych služieb s veľkými bariérami vstupu – ako sú napr. väznice.
- 4 Okrem miest však v istých prípadoch môže byť vykonávaný monitoring služieb cez centrálnu definovanú reguláciu.

extrémne náročné, teda ak výstupy kontraktu nie sú merateľné a mesto nemôže monitorovať aktivity, mestá pravdepodobne internalizujú poskytovanie služieb.

Nasledujúca schéma predstavuje modifikovaný Williamsonov model, kde sú služby poskytované verejným sektorom rozdelené podľa dvoch vyššie uvedených kritérií do 4 skupín (Pavel, 2005). V prvom prípade (A) sa jedná o služby, pre ktoré je typická nízka viazanosť aktivít a jednoduchá merateľnosť výstupov. Prvý faktor spôsobuje jednoduchý vstup do odvetvia, zvyšuje tak konkurenčný tlak a znižuje zároveň možnosť oportunistického správania dodávateľa. Ľahká merateľnosť výstupov kladie malé nároky na monitorovanie a odpadajú také náklady spojené s rokovaním o podobe výstupov z kontraktu. Celkové transakčné náklady sú teda nízke. Druhú skupinu služieb (B) predstavujú služby s ľahko merateľnými výsledkami, avšak ich poskytovanie je spojené s vysokou viazanosťou investícií. Ide hlavne o oblasti s vysokými fixnými nákladmi, často sieťové odvetvia, pri ktorých dochádza k úsporám z rozsahu. Poskytovanie tohto typu služieb zvykne byť finančne náročné pri výrobe prvej jednotky, vzhľadom na vysoké fixné náklady, a pri ďalších vyrobených jednotkách dochádza k úspore nákladov, k nízkym marginálnym nákladom. V tomto prípade sú síce transakčné náklady na monitorovanie výstupov vďaka ľahkej merateľnosti nízke, avšak vysoká viazanosť aktivít vedie k výrazným bariéram vstupu do daného odvetvia a k vzniku monopolného postavenia poskytovateľa so všetkými potenciálnymi negatívami z toho vyplývajúcimi. Empirické štúdie poukazujú na použitie interného aj externého spôsobu poskytovania týchto typov služieb. Dôvodom pre externý mechanizmus môže byť vysoká miera špecializácie a požadovanej špecifickej odbornosti potrebnej pri zabezpečovaní danej služby. Ďalšou skupinou (C) sú služby, ktoré sa vyznačujú nízkou viazanosťou aktivít a teda i dostatočnými konkurenčnými podnetmi, ale ťažko merateľnými výstupmi. Transakčné náklady sú v tomto prípade generované hlavne nutnosťou prípravy určitých ukazovateľov potrebných pre aspoň čiastočné vyjadrenie výstupov a ich monitoring. Poslednú skupinu (D) tvoria služby s ťažko merateľnými výstupmi a vysokou viazanosťou investícií; transakčné náklady dosahujú najvyššie hodnoty.

Schéma 1

Rozdelenie verejných služieb podľa viazanosti investícií/aktivít a merateľnosti výstupov

Viazanosť investícií Merateľnosť výstupov	Nízka	Vysoká
Ľahká	(A) Merateľné trhové služby odahová služba odvoz odpadov TrC: +	(B) Merateľné monopolné služby dodávky elektrickej energie dodávky plynu TrC: ++
• ťažká	(C) Nemerateľné trhové služby verejné zdravotníctvo osvetové zdravotnícke programy TrC: ++	(D) Nemerateľné monopolné služby hasiči polícia TrC: +++

Legenda: TrC = celkové transakčné náklady

Zdroj: Brown, Potoski 2002, úpravy Pavel (2005)

Ne/súlád cieľ'a

Nesúlád cieľ'ov medzi mestom ako objednávateľom služieb a poskytovateľom služieb sa môže odraziť v dvoch parametroch – v cene a kvalite poskytovanej služby.

Keďže súkromné firmy sú orientované na maximalizáciu zisku, ktorý môžu dosahovať aj cez nižšiu kvalitu služieb, niektorí autori v tom vidia nesúlád cieľ'ov medzi uvedenými aktérmi a tvrdia, že súkromné firmy sú v porovnaní s organizáciami, ktoré majú misiu – teda iné mestá alebo neziskové organizácie – náchylnejšie k oportunistickému správaniu (Cohen, 2003, Light, 2000). Od toho odvodzujú ich vhodnosť na poskytovanie určitých druhov služieb.

Podľa Harta, Shleifera a Vishnyho (1996) sa problém nesúladu cieľ'ov mesta a dodávateľa nemusí vyskytovať za každých okolností. Podľa nich prítomnosť nesúladu cieľ'ov súvisí s motiváciami danými vlastnickými vzťahmi, merateľnosťou kvality služieb a s konkurenciou na trhu poskytovania služby. Teda, ak je služba ľahko merateľná a na trhu poskytovania danej služby existuje konkurencia, podľa nich nedochádza k nesúladu cieľ'ov medzi mestom a dodávateľom. Nastávajú však aj iné situácie.

Každý kontrakt stanovuje niekoľko parametrov, vrátane ceny, výkonu a kvality. Pri implementácii kontraktu môže poskytovateľ služby, či už interný alebo externý, investovať do kvality alebo znížiť náklady. Pri neúplnom kontrakte má vo všeobecnosti súkromný poskytovateľ v porovnaní so zamestnancami verejného sektora silnejšiu motiváciu znížiť náklady a zvýšiť kvalitu. Viac sa však bude sústrediť na znižovanie nákladov. Vysvetlíme prečo.

Motivácia súkromnej firmy znížiť náklady vyplýva zo snahy maximalizovať zisk. Je dokonca taká silná, že môže znížiť kvalitu. Znižovanie nákladov sa totiž dá uskutočniť aj cez zmenu nekontrahovateľných aspektov kvality. Napríklad plastové odpadové koše firma zabezpečujúca odvoz a likvidáciu odpadu vymení za lacnejšie hliníkové, čo okrem iného zvýši hlučnosť pri zbere odpadu o piatej ráno. Zároveň platí, že žiadna inovácia z definície nie je kontrahovateľná ex-ante. Na znižovanie nákladov, ktoré obsahuje aj znižovanie nekontrahovaných aspektov kvality služby, nepotrebuje súkromný poskytovateľ súhlas od nikoho, on rozhoduje. Na zmenu niektorých postupov, ktoré kvalitu zvýšia, a ZÁROVEŇ na zvýšenie ceny potrebuje firma súhlas od mesta ako objednávateľa. Získať súhlas nie je jednoduché a v praxi to môže znamenať napríklad vstup do kontraktu, jeho modifikáciu, zmenu.

1.2 Politologický model

Na rozhodnutia o spôsoboch zabezpečovania služieb môžu okrem ekonomických parametrov vplývať aj politické faktory. Politologické vysvetlenie rozhodovania o spôsobe poskytovania služieb vychádza z toho, že politici sa jednak snažia o presadenie svojich ideologických preferencií, ďalej o získanie moci a osobných úžitkov/prospechov ako aj udržanie si moci. Preto v rámci teoretického politologického modelu sú rozlíšené tri politologické pohľady – ideologický model, model verejnej voľby a model averzie voči politickému riziku.

Ideologický model

V demokraciách na čele miest stoja zvolení politici zväčša organizovaní v politických stranách. Ich deklarované ideologické zadefinovanie sa pohybuje od pravice k ľavici. Podľa tohto modelu teda forma poskytovania služieb by sa mala líšiť vo väzbe na politické zoskupenie v mestskom zastupiteľstve a primátora.

Pravica vo všeobecnosti presadzuje skôr orientáciu na trhové sily, tlak na efektívnosť a osobnú zodpovednosť. Ľavica zdôrazňuje hodnoty ako solidarita, komunita, verejný sektor, kolektív a pod. Preto je možné skúmať rozhodnutia decizorov aj podľa ich ideologického zadefinovania. Tradičný pohľad hovorí, že ideologické preferencie by mali byť vyjadrené aj v tom, ako sú zabezpečené verejné služby: čím ľavicovejší decizor – tým viac snaha o kontrolu poskytovania služieb a z toho vyplývajúca tendencia k internalizácii poskytovania služieb.

Model verejnej voľby

Politici sa okrem presadenia verejnej politiky, ktorá je v súlade s ich ideologickými preferenciami, môžu snažiť o získanie politickej moci, ako aj o získanie nepolitických – osobných – prospechov. Uvedené ciele môžu sledovať aj pri prijímaní rozhodnutí o poskytovaní služieb.

Možné prospechy pre politika/politickú stranu súvisia z jednotlivými rozhodnutiami. Vzhľadom k značnému objemu financií, o ktoré pri poskytovaní služieb ide, možno očakávať aktivity rôznych záujmových skupín s cieľom získať istý typ renty. Existencia renty a jej distribúcia závisí s monopolnou pozíciou poskytovateľa služby na trhu, prípadne s mäkkým rozpočtovým obmedzením organizácie. Politik môže osobne získať a/alebo rozdávať renty⁵. Renta môže mať niekoľko podob – zamestnávanie väčšieho počtu ľudí oproti optimálnej potrebe, vyššie platy, úplatky, zamestnávanie politických nominantov, príbuzných a pod. Renta vo forme úplatku je koncentrovaná a ide o korupciu, ktorá môže byť prítomná pri zadávaní kontraktu externej firme na poskytovanie služieb. V rámci boja o tento typ zákazky je súkromná firma ochotná obetovať čas renty ako náklad na jej získanie. Získaním renty vo forme úplatku sa nelegálne obohacuje decizor osobne a/alebo príslušná politická strana. Renta vo forme zamestnávania politických nominantov alebo príbuzných, zamestnávania vyššieho počtu pracovníkov ako je nevyhnutné alebo vysokých plátov je distribuovaná medzi viacerých a cieľom jej distribúcie je získať osobnú alebo politickú podporu. Ide o tzv. patronáž. Je prítomná prevažne pri internalizácii poskytovania služieb. Samozrejme, že isté formy korupcie alebo osobnej či politickej patronáže sa môžu vyskytnúť pri oboch spôsoboch poskytovania služieb, v rámci tejto analýzy nás hlavne zaujímajú prevažujúce formy alokácie renty pri daných spôsoboch poskytovania služieb.

Okrem distribúcie/alokácie renty je dôležitým parametrom možného prospechu veľkosť renty. Veľkosť renty závisí od existencie tlaku na efektívnosť, ktorý môže byť

5 Za súčasť renty v tomto prípade považujeme aj neefektívnosť toho, kto službu zabezpečuje.

generovaný napr. tvrdými rozpočtovými obmedzeniami. Vysoké finančné zaťaženie obyvateľov, voličov však na strane druhej znamená politické náklady.

Nasledujúca schéma poukazuje na 2 hraničné spôsoby poskytovania služieb, ktoré môžu nastať v závislosti od veľkosti a koncentrácie renty:

Schéma 2

Veľkosť, distribúcia renty a spôsoby poskytovania služieb

Zdroj: autori, inšpirované López-de-Silanes, Shleifer, Vishny (1995)

Pri tvrdom rozpočtovom obmedzení je k dispozícii na rozdávanie nižšia renta. To motivuje k outsoursovaniu služby. Renta sa môže vyskytovať, ale skôr v koncentrovanej podobe, v podobe úplatku pre tých, ktorí rozhodujú o dodávateľoch a podmienkach zmluvy. Politik môže použiť svoje rozhodovacie práva týkajúce sa spôsobu poskytovania služieb na získanie peňazí pre seba alebo príslušnú politickú stranu.

Pri mäkkom rozpočtovom obmedzení existuje motivácia poskytovať služby interne, teda interne rozhodovať o nakladaní s financiami, prijímaní zamestnancov a pod. Výška renty má tendenciu narastať a môže mať viaceré podoby. Okrem korupcie má formu politickej patronáže alebo osobnej patronáže. Politici si môžu dosadiť do organizácie mesta poskytujúcej službu politických nominantov, môžu takto získavať podporu odborových organizácii zamestnancov mesta, lepšie priamo kontrolovať nezamestnanosť cez verejné zamestnávanie.

Tak ako ukazuje schéma, politici sa môžu vzdať výhod spojených s interným spôsobom poskytovania služieb, keď čelia tvrdému rozpočtovému obmedzeniu a keď sa prijímajú zákony obmedzujúce patronáž. V prípade tvrdých rozpočtových obmedzení (rozpočty sú limitované, existujú obmedzenia na zdaňovanie, teda na príjmovej a výdavkovej strane financií mesta, je určená max. výška dlhu atď.) sa pre politika stáva ťažším používať verejné zdroje na kúpenie si/získanie politického prospechu. Zároveň vychádzame z toho, že voliči nemajú radi vysoké dane. Preto podľa uvedenej teórie (López-de-Silanes, Shleifer, Vishny, 1995) sa politici vzdávajú výhod z patronáže, ak je príliš nákladná. Čím je potom tvrdšie rozpočtové obmedzenie, tým s väčšou pravdepodobnosťou dochádza ku kontrahovaniu, outsourcingu. Ďalším faktorom je voľnosť v rozhodovaní. A teda ak sa prijímajú zákony znižujúce priestor pre politickú patronáž, ktorými sa znižuje osobný a politický prospech z vlastného spôsobu poskytovania služieb, dochádza k obmedzeniam možnosti distribúcie renty. Obmedzuje sa sloboda politika konať (zavedenie výberových konaní pri prijímaní

zamestnancov mesta, štandardy upravujúce obstarávanie mesta⁶, zákaz politických aktivít zamestnancov mesta, zvyšovanie prehľadnosti správy a riadenia mesta, tvrdé rozpočtové obmedzenia a pod.). Zavedenie uvedených opatrení znamená vyššiu pravdepodobnosť kontrahovania, externého spôsobu poskytovania služby. Podľa tejto teórie sa teda politici vzdajú politickej patronáže, ak prospech z nej nie je príliš veľký.

Model averzie voči politickému riziku

Tretí pohľad v rámci politologického modelu vychádza zo snahy politika udržať si moc. Snaha udržať si moc súvisí aj s menšou ochotou riskovať pri prijímaní rozhodnutí. Politické riziko súvisí s vnímaním súkromného sektora v spoločnosti a s politickou zodpovednosťou (v zmysle *accountability*) a nesie so sebou aj prípadné transakčné náklady.

Outsourcing znamená narušenie tradičných zodpovednostných mechanizmov pri správe vecí verejných, keďže sa medzi občana a mesto dostáva tretí subjekt poverený výkonom dohodnutých úloh. Tento spôsob zabezpečovania služieb totiž v sebe obsahuje istú stratu flexibility mesta, jej politického vedenia. Platí to hlavne v prípadoch, kedy je služba poskytovaná obyvateľom v mene mesta priamo súkromnou firmou. V tradičnom, internom spôsobe poskytovania služieb boli zodpovednostné mechanizmy záležitosťou hierarchickej kontroly založenej na vstupoch a procesoch. Outsourcing zavádza oddelenie nákupecu od poskytovateľa a požaduje zadefinovanie štandardov služby a výkonnostné parametre. To by malo slúžiť na posilnenie zodpovednostných mechanizmov. Napriek uvedenému sa môžu objavovať a občanmi byť vnímané nejasnosti spojené s rozdelením zodpovednosti medzi dodávateľa a mesto (OECD, 2005). Vzhľadom na to, že mesto je politická jednotka, verejnosť a médiá budú mať vždy tendenciu vnímať mesto ako subjekt, ktorý sa má politicky zodpovedať za poskytovanie príslušnej outsoursovanej služby a brať ho na zodpovednosť za jednotlivé aktivity dodávateľa. Preto outsourcing predstavuje pre politika politické riziko a transakčné náklady. Ďalším politickým rizikom je negatívne vnímanie súkromného sektora ako dodávateľa služieb v mene mesta voličmi. Príkladom je oblasť zdravotníctva. Citlivosť verejnosti na túto tému môže byť politickou prekážkou outsourcingu a jej prekonanie znamená transakčné náklady. Zvýšená citlivosť môže vychádzať z kognitívnych limitov voličov, zvyku či predchádzajúcej zlej skúsenosti.

2. Zabezpečovanie služieb veľkými mestami na Slovensku

Od roku 1989 prebieha transformácia poskytovania služieb obyvateľom miest a obcí Slovenska. Mení sa priestorové rozloženie zabezpečovania služieb v krajine, teda kto zabezpečuje služby, ďalej čo sa spoločne, kolektívne zabezpečuje a ako.

Z hľadiska priestorového rozloženia služieb by podľa teórie mali mesta zabezpečovať hlavne také služby, pri ktorých existuje vysoká heterogenita preferencií

6 Existencia štandardov obstarávania však môže pôsobiť aj proti kontrahovaniu, keďže nemusí viesť k výberu politicky spriazneného dodávateľa.

a nízke úspory z rozsahu (Alesina, Spolaore, 2004). Teda, pri ktorých sú prospechy z lepšej reflexie preferencií miestneho obyvateľstva vyššie ako sú možné úspory z rozsahu. Predpokladá sa, že mestá lepšie odrážajú preferencie miestnych obyvateľov, lepšie a rýchlejšie reagujú na ich potreby, keďže sa sleduje nielen efektívnosť a účelnosť vynaložených prostriedkov, ale aj responzivnosť na odlišné preferencie, potreby.

Slovensko v ostatných rokoch decentralizovalo zabezpečovanie viacerých služieb, o mnohých rozhoduje miestna samospráva. Mestá rozhodujú o tom, ktoré služba bude poskytovaná (okrem tých, pri ktorých existuje zákonná povinnosť ich zabezpečiť) a spôsoboch ich poskytovania. Výdavky samosprávy na Slovensku v roku 2005 sa pohybovali v sume 75 mld. Sk, čo predstavuje okolo 13% celkových výdavkov verejných financií. Významnou súčasťou týchto výdavkov je aj zabezpečovanie služieb.

Tak ako ukázal predchádzajúci teoretický vstup, na rozhodovanie o spôsobe poskytovania služieb môže vplývať viacero faktorov. Táto analýza zisťuje relevantnosť vybraných vplyvov (ekonomických, politických) na spôsob poskytovania služieb v relatívne veľkých mestách Slovenska. Na analýzu spôsobu poskytovania služieb bolo vybraných 8 najväčších miest Slovenska a v rámci nich bolo predmetom výskumu 7 typov služieb.

Tabuľka 1

Vzorka sledovaných miest

Krajské mesto	Počet obyvateľov*
Bratislava	425533
Trnava	67878
Nitra	84977
Trenčín	57000
Žilina	86200
Banská Bystrica	80556
Prešov	90911
Košice	234969

* údaje platné k 1. 1. 2006

Predmetom sledovania boli nasledujúce typy služieb: odvoz odpadu, verejné osvetlenie, starostlivosť o mestskú zeleň, mestské lesy, teplárstvo, údržba ciest a MHD. Tieto typy služieb boli vybrané preto, lebo sa predpokladalo, že ide o tzv. jadrové služby zabezpečované mestami, čo umožňuje robiť komparácie.

Okrem aktuálneho spôsobu poskytovania služieb boli predmetom zisťovania aj spôsoby, ktorými boli dané služby zabezpečované počas troch volebných období (1994–1998, 1998–2002, 2002–2004) v týchto mestách. Zároveň sa zisťovali údaje o politickom zadefinovaní vedenia mesta – poslancov a primátorov a to s cieľom určiť vplyv ideologických faktorov na ich rozhodovanie. Zber údajov sa uskutočnil v období marec–jún 2005. Ďalej bolo v mesiacoch január–február 2006 uskutočnených 15 rozhovorov s predstaviteľmi 7 slovenských miest (okrem Žiliny, kde je prístup k výskumu uzavretý). Okrem iného boli uvedení predstavitelia dotazovaní na ich

vnímanie viazanosti aktív a merateľnosti jednotlivých sledovaných služieb a znova boli dotazovaní aj o spôsoboch poskytovania služieb.

Mestá pri rozhodovaní o poskytovaní služieb volia medzi vlastným poskytovaním služby a zabezpečením služby cez kontrahovanie služby. Okrem tohto základného rozhodnutia sa v mestách stretne s rozhodnutím o právnej a vlastníckej podobe subjektu, ktorý poskytuje služby, tak ako na to poukazuje nasledujúca tabuľka.

Tabuľka 2

Prehľad o formách zabezpečovania služieb mestami na Slovensku

- priamo zamestnancami mestského úradu (prípadne magistrátu)
- rozpočtová organizácia mesta
- príspevková organizácia mesta
- neziskovými organizáciami
- obchodnými spol. v 100% vlastníctve mesta
- obchodnými spol. s menej ako 100% a viac ako 67% vo vlastníctve mesta
- obchodnými spol. – menej ako 67% ale viac ako 50% vo vlastníctve mesta
- obchodnými spol. – menej ako 50% vo vlastníctve mesta
- kontrakt pre čisto súkromnú firmu, štátny podnik alebo obchodnú firmu, ktorej akcie vlastní FNM SR

Za interný spôsob poskytovania služieb pre potreby tohto výskumu bolo považované poskytovanie služby priamo zamestnancami mestského úradu (príp. magistrátu), ďalej rozpočtovou organizáciou mesta, príspevkovou organizáciou mesta a obchodnou spoločnosťou v 100% vlastníctve obce⁷. Za externý spôsob všetky ostatné alternatívy. Forma neziskovej organizácie sa pri uvedených službách nevyskytla. Jej zaradenie do internej alebo externej formy poskytovania služieb by závisela od spôsobu menovania členov správnych orgánov príslušnej neziskovej organizácie a teda vychádzali by sme *per analógiám* z definovania spôsobov poskytovania služieb stanovených v rozsudkoch Európskeho súdneho dvora (prípád Teckel a Halle⁸).

Pri empirickej analýze spôsobov poskytovania služieb na Slovensku je možné pracovať s kvantitatívnymi aj kvalitatívnymi dátami. Na základe vypracovaného dotazníka boli informácie potrebné pre predmetný výskum získané pomocou zákona o prístupe k informáciám, ako aj na základe rozhovorov s vybranými predstaviteľmi mesta. Celkovo bolo uskutočnených 15 rozhovorov a to s primátormi miest, prednostami mestských úradov a vedúcimi finančného odboru príslušného mestského úradu/magistrátu. Rozhovory boli zamerané na mieru viazanosti aktív, merateľnosti služieb a faktorov, ktoré ovplyvňujú rozhodovanie o poskytovaní služieb. Ďalej bolo predmetom zisťovania, aké typy služieb vybrané mestá pre svojich obyvateľov

7 Zaradenie 100% obchodných spoločností mesta do kategórie „in-house“ nie je jednoznačné, na danú kategorizáciu podľa rozhodnutí ESD je potrebné splniť aj ďalšie kritéria. Pre účely tejto analýzy však budeme vychádzať z uvedeného členenia a 100% obecné firmy považovať za „kvází in-house“, v rámci kategórie „in-house“.

8 Teckel C107/98 a Halle C26/03

zabezpečujú. Na Slovensku viaceré obce, mestá zabezpečujú služby outsourcingom, teda kontraktom s ich dodávateľom. Rozhodli sme sa bližšie pozrieť na to, ktoré charakteristiky, teda čo vplýva na rozhodnutie o spôsobe zabezpečovania služieb. Tabuľka 3 sumarizuje, ako jednotlivé mestá zabezpečujú služby, ktoré sú predmetom výskumu.

Tabuľka 3
Pristup jednotlivých miest k poskytovaniu služieb

Mesto	Korporatizácia	Interný, externý, zdieľaný kontrakt	Sú• až/monopol	Vlastníctvo obce
Bratislava	Prevažujú korporatizované formy (6 zo 7)	Prevažujú externé a v rámci nich outsourcing čisto súkromným firmám	Všetky sú lokálne monopoly/ kontrakt pre 1 firmu	3 zo 7 prípadov
Nitra	Prevažujú korporatizované formy (5 " zo 7)	Prevažujú externé	Prevažuje lokálny monopol (majú aj zdieľaný kontrakt)	3 " zo 7 prípadov
Tnava	Prevažujú korporatizované formy (5 " zo 6)	Prevažujú externé a v rámci nich outsourcing čisto súkromným firmám	Prevažuje lokálny monopol (majú aj zdieľaný kontrakt)	1 " zo 6 ⁹ prípadov
Trenčín	Prevažujú korporatizované formy (4 " zo 7)	Prevažujú externé	Prevažuje lokálny monopol (majú aj zdieľaný kontrakt)	3 " zo 7 prípadov
Žilina	Všetky sú korporatizované	Prevažujú externé a v rámci nich najviac outsourcing čisto súkromnej firme	Prevažuje lokálny monopol (majú aj zdieľaný kontrakt)	2 " zo 6 ¹⁰ prípadov
Banská Bystrica	Prevažujú korporatizované formy (6 zo 7)	Prevažujú externé a v rámci nich najviac outsourcing čisto súkromnej firme	Všetky sú lokálne monopoly – kontrakt pre 1 firmu	4 zo 7
Prešov	Všetky sú korporatizované	Kombinácia externých a interných foriem	Prevažuje lokálny monopol (majú aj zdieľaný kontrakt)	4 " zo 7 prípadov
Košice	Prevažujú korporatizované formy (6 zo 7)	Prevažujú interné a v rámci nich obecné firmy	Všetky sú lokálne monopoly	6 zo 7 prípadov

Všeobecné zistenia môžeme zhrnúť nasledovne. Veľké mestá sa počas celého sledovaného obdobia (1994–2006) posúvajú od interného spôsobu poskytovania služieb k externému a zaznamenali sme výrazný trend ku korporatizácii poskytovania služieb. Mestá si však v miernej väčšine prípadov ponechávajú istú mieru kontroly nad poskytovaním služieb cez vlastníctvo (pozri tabuľku 3).

Pri službách, ktoré boli predmetom sledovania, sme zaznamenali 7 spôsobov ich poskytovania. V porovnaní so spôsobmi uvedenými v tabuľke 2 sme sa nestretli so zabezpečovaním uvedených služieb priamo kmeňovými zamestnancami mesta či neziskovými organizáciami. Nestretli sme sa s kontraktom pre iné mesto, v menšej miere dochádza k zdieľaným kontraktom.

⁹ Nemá lesy.

¹⁰ Nemá lesy.

K jednotlivým faktorom:

Politické faktory

Analýza politického zariadenia vybraných miest a jednotlivých zvolených metód poskytovania služieb ukázala, že nie je možné robiť závery o ideologických preferenciách politického vedenia vybraných veľkých miest na Slovensku. Výrazná väčšina miest mala totiž počas väčšiny tohto obdobia čisto pravicové politické vedenie alebo kombináciu pravicového zastupiteľstva s ľavicovým primátorom. Napriek tomu je zaujímavé, že tie mestá, ktoré majú nadpriemerný podiel služieb poskytovaných interne, mali výraznejšiu tendenciu k ľavicovým primátorom (Banská Bystrica, Košice, Prešov). Zároveň však ide o mestá v najchudobnejších regiónoch, takže ideologický model nemusí byť jediným spôsobom vysvetlenia tejto tendencie. Vysvetlením môže byť aj väčšia politická citlivosť znižovania zamestnanosti alebo výhody patronáže (takže okrem ideologického modelu môže túto skutočnosť vysvetľovať aj model verejnej voľby a averzie voči riziku). Celkovo však možno konštatovať, že výsledky výskumu podporujú aj využitie politologických modelov na vysvetlenie správania samospráv. Ktorý z nich si však vybrať, by muselo byť predmetom ďalšieho výskumu.

Ekonomické faktory

Mieru viazanosti aktív a merateľnosti služieb sme pri jednotlivých službách určili na základe priemeru hodnôt určených dotazovaním predstaviteľov miest, tak ako je to uvedené v metodike. Výsledné absolútne hodnoty sú uvedené v tabuľke 4. Čím sú hodnoty nižšie, tým je viazanosť aktív nižšia a merateľnosť služieb ľahšia. Zároveň sme výsledky výskumu uskutočneného na Slovensku porovnali s prístupnými hodnotami podľa analýz Browna a Potoského (2003), pričom vo väčšine prípadov boli odhady viazanosti aktív a merateľnosti služieb podobné.

Vzhľadom na to, že medzi jednotlivými hodnotami nie sú výraznejšie rozdiely, s cieľom lepšieho rozlíšenia sme na základe pridelených absolútnych hodnôt merateľnosti služieb a viazanosti aktív pridelili službám poradie v uvedených ekonomických parametroch a zisťovali konzistentnosť so spôsobom poskytovania služieb a stanovenými hypotézami¹¹. Vychádzame z toho, že čím sú nižšie transakčné náklady, tým je služba viac trhovú a merateľnejšia a teda vhodnejšia pre jej poskytovanie externou formou. Vnímanie viazanosti aktív a merateľnosti služieb decizormi vo veľkých slovenských mestách je nasledovné:

11 V prípade subjektívneho pridelovania hodnôt a rozptylu medzi ich názormi je lepšie používať poradie jednotlivých hodnôt ako kvantifikáciu parametrov (viď Mangano, 1998).

Tabuľka 4

Miera viazanosti aktív a merateľnosti služieb podľa predstaviteľov miestnej samosprávy a predikcia spôsobu zabezpečovania služieb

Služba	Viazanosť aktív*	Poradie	Merateľnosť služby*	Poradie	Predikcia
Odvoz odpadov	3.21	5	1.59	1	Outsourcing
Verejné osvetlenie	2.75	2	1.89	3	Outsourcing
Mestská zeleň	2.82	3	2.25	6	Insourcing/kombinácia
Mestské lesy	2.74	1	2.14	5	Insourcing
Teplo	3.25	6	1.83	2	Outsourcing
Údržba ciest	2.93	4	2.26	7	Insourcing/kombinácia
MHD	3.29	7	1.97	4	Outsourcing/kombinácia

* Hodnota sa mohla pohybovať od 0 do 5. Čím je hodnota vyššia, tým je vyššia viazanosť aktív a ťažšia merateľnosť služby.

Zdroj: autori

Tabuľka 5 poukazuje na rozhodnutia prijaté v jednotlivých krajských mestách v oblasti zabezpečovania vybraných služieb.

Tabuľka 5

Spôsoby poskytovania vybraných služieb

Služba	Spôsob poskytovania	Kvantifikácia spôsobu zabezpečenia
Odvoz odpadov	Prevažujú externí dodávatelia a v rámci nich inštitucionalizované PPP	4
Verejné osvetlenie	Vo všetkých mestách externí dodávatelia – outsourcing	5
Mestská zeleň	Mierne prevažuje externý spôsob zabezpečovania tejto služby, avšak v rámci neho prevažuje zdieľaný kontrakt	3
Mestské lesy	Prevažuje interný spôsob poskytovania	1
Teplárenstvo	Prevažujú externí dodávatelia	4
Údržba ciest	Prevažuje externý spôsob a v rámci neho outsourcing čisto súkromnej firme	4
MHD	Prevažujú interní dodávatelia, mestské obchodné spoločnosti	2

Zdroj: autori

Nasledujúca tabuľka sumarizuje zistenia a poukazuje na to, že vnímanie miery viazanosti aktív a merateľnosti služieb predstaviteľmi veľkých miest je vo väčšine prípadov konzistentné so zvolenou metódou poskytovania danej služby. To okrem iného znamená, že ekonomické parametre danej služby, ktoré determinujú výšku transakčných nákladov, majú vo väčšine sledovaných prípadov vplyv na prijaté rozhodnutia.

Tabuľka 6

Konzistentnosť zvolených metód s ekonomickými charakteristikami služieb

typ služby	viazanosť aktív	merateľnosť služieb	predikcia/hypotéza	spôsob zabezpečenia	súlad predikcie a reality
odpad	5	1	outsourcing	4	áno
osvetlenie	2	3	outsourcing	5	áno
zeleň	3	6	insourcing/kombinácia	3	áno
lesy	1	5	insourcing	1	áno
teplo	6	2	outsourcing	4	áno
cesty	4	7	insourcing/kombinácia	4	skôr nie
MHD	7	4	outsourcing/kombinácia	2	skôr nie

Zdroj: autori

3. Závery

Vo veľkých slovenských mestách prevládajú korporatizované formy poskytovania vybraných služieb externým spôsobom ich zabezpečovania, avšak so zachovaním si istého vplyvu mesta, či už vo forme inštitucionalizovaného PPP alebo priameho vlastníctva obchodnej firmy. Spolupráca miest pri zabezpečovaní služieb nebola identifikovaná, pravdepodobne aj vzhľadom na fakt, že ide o veľké mestá.

Vzhľadom na charakter vzorky sa rozhodovanie o spôsoboch poskytovania služieb na základe ideológie predstaviteľov mesta nedalo potvrdiť jednoznačným spôsobom, ale mestá s ľavicovými primátormi vykazujú nadpriemernú tendenciu interného zabezpečovania služieb. To však môže súvisieť aj s vyššou chudobou a nezamestnanosťou a preto väčšou politickou citlivosťou znižovania zamestnanosti alebo výhodách patronáže (takže okrem ideologického modelu môže túto skutočnosť vysvetľovať aj model verejnej voľby a averzie voči riziku).

Naše zistenia možno považovať za čiastkové potvrdenie ekonomického vysvetlenia rozhodovania o spôsobe zabezpečenia vybraných služieb. Rozdiely medzi spôsobmi zabezpečovania jednotlivých služieb sú vo výraznej väčšine konzistentné s predikciami, ktoré predpokladá model založený na ekonomickej charakteristike vybraných služieb, t.j. na viazanosti aktív a merateľnosti služieb. Podľa tohto modelu môžeme očakávať outsourcing najmä pri ľahko merateľných službách.

Obce si v miernej väčšine prípadov ponechávajú istú mieru kontroly nad poskytovaním služieb vo forme vlastníctva (pri internom spôsobe poskytovania služieb a v rámci externého cez inštitucionalizované PPP). Vzhľadom na prevažujúce monopolné postavenie uvedených dodávateľov na príslušnom trhu to vytvára priestor pre neefektívne správanie vrátane korupcie a patronáže. Táto oblasť si zasluhuje ďalší výskum.

Na trhu poskytovania vybraných služieb nie je vo väčšine prípadov konkurencia a firmy poskytujúce služby nie sú tak počas doby trvania kontraktu vystavené konkurenčným tlakom. Je to pomerne prekvapujúce zistenie predovšetkým vzhľadom na skutočnosť, že predmetom výskumu boli veľké slovenské mestá. Preto ďalšou dôležitou oblasťou výskumu je podľa nás skúmanie spôsobu alokácie kontraktov, dĺžku kontraktov a vytváranie podmienok pre konkurenciu na trhu a konkurenciu na získanie trhu (*competition on the market and competition for the market*). Pretože samotná existencia externého spôsobu zabezpečovania služieb neznamená, že spotrebitelia získavajú z nákladovej efektívnosti obchodných spoločností.

Literatúra

- ALESINA, A.; SPOLAORE, E. 2003. *The Size of Nations*. Cambridge : The MIT Press, 2003. 272 s. ISBN 0-262-01204-9.
- BROWN, T. L.; POTOSKI, M. 2003. Transaction Costs and Institutional Explanations for Government Service Production Decisions. *Journal of Public Administration Research and Theory*. 2003, vol. 13, no. 4, s. 441–468.
- BUCHANAN, J. M. 1971. Principles of Urban Fiscal Strategy. *Public Choice*. 1971, vol. 11, no. 1, s. 1–16.
- CHANDLER, T.; FEUILLE, P. 1991. Municipal Unions and Privatization. *Public Administration Review*. 1991, vol. 51, no. 1, s. 15–22.
- COHEN, S. 2001. A Conceptual Framework for Devolving Responsibility and Functions from Government to the Private Sector. *Revista de Economía Institucional*. 2001, vol. 3, no. 4.
- DIMAGGIO, P. J.; POWELL, W. W. 1983. The Iron Cage Revisited: Institutional Isomorphism and Collective Rationality in Organizational Fields. *American Sociological Review*. 1983, vol. 48, no. 2, s. 147–160.
- HART, O. D.; SHLEIFER, A.; VISHNY, R. W. 2006. The proper scope of government: theory and an application to prisons. In Harvard Institute of Economic Research Working Papers [online]. Cambridge : Harvard-Institute of Economic Research, 1996, no. 1778 [cit. 4. 3. 2006]. Dostupný z WWW: <http://ideas.repec.org/p/ftth/harver/1778.html>.
- HARTLEY, K.; PARKER, D.; MARTIN, S. 1991. Organisational status, ownership and productivity. *Fiscal Studies*. 1991, vol. 12, no. 2, s. 46–60.
- KEATING, J. M. 1991. Public Over Private: Monitoring the Performance of Privately Operated Prisons and Jails. In McDONALD, D. C. (ed.). *Private Prisons and the Public Interest*. New Brunswick : Rutgers University Press, 1991. 256 s. ISBN 0-8135-1574-2.
- KETTL, D. F. 1993. *Sharing Power: Public Governance and Private Markets*. Washington, DC : Brookings Institution Press, 1993. 234 s. ISBN 0-8157-4906-6.
- KODRZYCKI, Y. K. 1998. Fiscal Pressures and Privatization of Local Services: Lessons from New England. *New England Economic Review*. 1998, January/February, s. 39–50.
- KOTEN, S. v. 2006. *Transaction Cost Economics: basic concepts and extensions*. Prague : Institute of Economic Studies, Faculty of Social Science, Charles University [online]. 2001, no. 17 [2. 2. 2006]. Dostupný z WWW: http://ies.fsv.cuni.cz/storage/work/120_wp17.pdf.
- LEVIN, J.; TADELIS, S. 2005. *Contracting for Government Services: Theory and Evidence from U.S. Cities*. 2005 Summer Workshop, July 7 – August 27, 2005 [online]. Stanford : Stanford Institute for Theoretical Economics, [2005]. [5. 3. 2006]. Dostupný z WWW: <http://www.stanford.edu/~jdlevin/research.htm>.
- LIGHT, P. CH. 2000. *Making Nonprofits Work: A Report on the Tides of Nonprofit Management Reform*. Washington, DC : Brookings Institution Press, 2000. 96 s. ISBN 0-8157-5245-8.
- LUNDGAARD, J. 2006. *Competition and Efficiency in Publicly Funded Services*. OECD Economic Studies [online]. February 2002, no. 35, s. 79–128. [15. 4. 2006]. Dostupný z WWW: <http://www.oecd.org/dataoecd/42/36/22027701.pdf>.
- LÓPEZ-DE-SILANES, F.; SHLEIFER, A.; VISHNY, R. W. 2006. *Privatization in the United States*. NBER Working paper series. [online]. Cambridge : National Bureau of Economic Research, 1995, no. 5113 [3. 3. 2006]. Dostupné z WWW: http://www.economics.harvard.edu/faculty/shleifer/papers/privatization_us.pdf.
- MANGANO, G. 1998. Measuring central bank independence: a tale of subjectivity and of its consequences. *Oxford Economic Papers*. 1998, vol. 50, no. 3, s. 468–492.
- MARCH, J. G.; OLSEN, J. P. 1995. *Democratic governance*. New York : Free Press, 1995. 256 s. ISBN 0-0287-4054-8.
- MARCH, J. G.; SIMON, H. A. 1993. *Organizations*. Cambridge : Blackwell Publishers, 1993. 287 s. ISBN 0-6311-8631-X.
- MEYER, J.; ROWAN, B. Institutionalized Organizations: Formal Structure as Myth and Ceremony. *American Journal of Sociology*. 1977, vol. 83, no. 2, s. 340–363.
- MLČOCH, L. 1996. *Institucionální ekonomie: Učební text pro studenty vysokých škol*. Praha : Karolinum, 1996. 124 s. ISBN 80-7184-270-2.

- PAVEL, J. 2005. *PPP projekty v ČR - šance nebo riziko?* Štúdia Transparency International Česká republika [on line]. 2005. [6. 4. 2006]. Dostupný z WWW: http://www.transparency.cz/pdf/analiza_ppp.pdf.
- PAVEL, J. 2006. *Efektivnost a transparentnost obecních obchodních společností.* Štúdia Transparency International Česká republika [on line]. 2006. [3. 3. 2006]. Dostupný z WWW: http://www.transparency.cz/pdf/vz_obecni_firmy_pavel.pdf.
- PETERSON, P. E. 1981. *City Limits*. Chicago : University of Chicago Press, 1981. 284 s. ISBN 0-2266-6293-4.
- Roundtable on Concessions: Global Forum on Competition*. DAF/COMP/GF (2006)2, January 17, 2006. OECD.
- Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora: Teckal C107/98 a Halle C26/03.
- SALNER, A. 2002. Riziko v službách verejnej politiky. In BEBLAVÝ, M. *Manuál pre tvorbu verejnej politiky*. Bratislava : SGI, 2002, s. 250–258. ISBN 80-89041-51-5.
- SAVAS, E. S. 1988. *Privatization: The Key to Better Government*. Chatham (NJ) : Chatham House Publishers, 1988. ISBN 0-9345-4058-6.
- STARR, P. 1989. The meaning of privatization. In KAMERMAN, S. B.; KAHN, J. (eds.). *Privatization and the welfare state*. Princeton : Princeton University Press, 1989, s. 15–48.
- STEVENS, B. J. 1984. *Delivering Municipal Services Efficiently: A Comparison of Municipal and Private Service Delivery*. Washington, DC : Department of Housing and Urban Development, 1984.
- The Role of Market Type Mechanisms in the Provision of Public Services*, December 15–16, 2005 [online]. OECD Asian Senior Budget Officials. Bangkok: OECD, [2005]. [5. 5. 2006]. Dostupný z WWW: <http://www.oecd.org/dataoecd/42/41/35651554.pdf>.
- WARNER, M. E.; HEBDON, R. 2001. Local Government Restructuring: Privatization and Its Alternatives. *Journal of Policy Analysis and Management*. 2001, vol. 20, no. 2, s. 315–336.
- WILLIAMSON, O. E. 1981. The Economics of Organizations: The Transaction Cost Approach. *American Journal of Sociology*. 1981, vol. 87, no. 3, s. 548–577.
- WILLIAMSON, O. E. 1996. *The Mechanisms of Governance*. New York : Oxford University Press, 1996. 448 s. ISBN 0-1950-7824-1.
- ZEMANOVIČOVÁ, D. 2006. Rozhovor uskutočnený vo februári 2006.

FACTORS INFLUENCING DECISIONS ON SERVICES PROVISION IN MAJOR SLOVAK CITIES

Emília Sičáková-Beblavá, Miroslav Beblavý, Institute for Public Policy, Faculty of Social and Economic Sciences, Comenius University, Odbojárov 10/a, P. O. Box 129, SK – 820 05 Bratislava 25 (ema@transparency.sk, beblava@fses.uniba.sk, beblavy@governance.sk)

Abstract

The article deals with structural factors affecting decisions about the provision of services in large Slovak cities. In addition to introducing an economic model based on transaction cost theory, models of political decision making regarding the provision of services by cities (ideological model, public choice theory and political risk-aversion model) are described. The article concentrates upon decisions regarding the provision of seven selected services in eight major Slovak cities. In addition to collecting data on the means of providing the selected services, relevant decision makers about the perceived asset specificity and about the measurability of selected services have been interviewed. The findings partly confirm economic hypotheses about the provision of public services, which suggest that outsourcing is expected if the services to be provided are easily measurable. The findings are also consistent with models based on political decision-making, but do not allow to pinpoint any of the political models as the facts are consistent with all three of them.

Keywords

decision-making, municipalities/cities, services, decision-makers, asset specificity, service measurability

JEL Classification

R38, H76, H44